

Wijziging van artikel 7, eerste lid, van het Verdrag inzake de visserij in het noord-oostelijk deel van de Atlantische Oceaan, met bijlage;
Londen, 24 januari 1959

BRIEF VAN DE MINISTER VAN
BUITENLANDSE ZAKEN

Nr. 1

's-Gravenhage, 1 juni 1971.

Ter griffie van de Tweede Kamer der Staten-Generaal ontvangen: 3 juni 1971.

De wens, dat deze overeenkomst aan de uitdrukkelijke goedkeuring van de Staten-Generaal zal worden onderworpen, kan door of namens de Kamer of door ten minste dertig leden der Kamer te kennen worden gegeven uiterlijk op 3 juli 1971.

Ter voldoening aan het bepaalde in het tweede lid van artikel 60 en onder verwijzing naar het derde lid van artikel 61 van de Grondwet, de Raad van State gehoord, heb ik de eer U Hoogedelgestreng hierbij de Engelse tekst en de vertaling in het Nederlands over te leggen van de wijziging van het eerste lid van artikel 7 van het op 24 januari 1959 te Londen tot stand gekomen Verdrag inzake de visserij in het noordoostelijk deel van de Atlantische Oceaan, met bijlage (*Trb.* 1971, 36).

Een toelichtende nota bij deze overeenkomst gelieve u hiernevens aan te treffen.

Wat het Koninkrijk der Nederlanden betreft zal deze overeenkomst alleen voor Nederland gelden.

De Minister van Buitenlandse Zaken,
J. LUNS.

Toelichtende nota

Ingevolge het bepaalde in artikel 6 jo. artikel 7 van het Verdrag inzake de visserij in het noordoostelijk deel van de Atlantische Oceaan (*Trb.* 1959, 114), dat op 21 februari 1960 stilzwijgende parlementaire goedkeuring verkreeg (*Bijlage Handelingen II*, 1959/60 – 5843), is het verdragsorgaan, de Visserijcommissie voor het noordoostelijk deel van de Atlantische Oceaan – hierna te noemen: de commissie – bevoegd aan de verdragsluitende staten aanbevelingen te doen tot het treffen van maatregelen ter instandhouding van de visstand in dat gebied en ter verzekering van een rationele bevissing van de betrokken wateren.

De lid-staten zijn verplicht deze aanbevelingen op te volgen met deze restrictie echter dat zij zich met betrekking tot een aanbeveling, welke hun onwelgevallig is, aan die verplichting kunnen onttrekken door binnen de in artikel 8 van het verdrag vermelde termijn tegen de aanbeveling bezwaar te maken. Bovendien kan een lid-staat na verloop van twee jaren na het tijdstip, waarop deze uitvoering heeft moeten geven aan enige aanbeveling, bij de commissie stappen ondernemen ertoe leidende dat de aanbeveling niet langer voor die lid-staat bindend is (artikel 10).

De maatregelen, ten aanzien waarvan de commissie aanbevelingen kan doen, moeten worden onderscheiden in die vermeld in artikel 7, eerste lid, van het verdrag enerzijds en die, bedoeld in het tweede lid van dat artikel anderzijds.

Ten aanzien van de maatregelen, vermeld in het eerste lid van genoemd artikel was de commissie van de aanvang af bevoegd aanbevelingen te doen, een bevoegdheid waarvan de commissie reeds gebruik gemaakt heeft onder meer met betrekking tot de maaswijdte van zeevisnetten en de maat, welke aangevoerde zeevis ten minste moet hebben.

Alvorens evenwel de commissie aanbevelingen kan doen ten aanzien van een maatregel, als bedoeld in het tweede lid

Aan
de Heer Voorzitter van de Tweede Kamer
der Staten-Generaal

van genoemd artikel moet deze, zoals die bepaling het uitdrukt, zijn gevoegd bij de maatregelen, vermeld in het eerste lid.

Het gaat hier om maatregelen van zeer ingrijpende aard, zoals die tot regeling van de omvang van de visserijactiviteit, reden waarom het verdrag de toevoeging slechts mogelijk maakt, wanneer een daartoe strekkend voorstel door ten minste twee-derde van de aanwezige en stemmende commissieleden is aangenomen en daarna door alle verdragsluitende staten overeenkomstig hun grondwettelijke procedures is aanvaard.

Tijdens haar achtste zitting heeft de commissie met inachtneming van het vorenstaande besloten aan de lid-staten voor te stellen aan de lijst van maatregelen, vervat in artikel 7, eerste lid, toe te voegen:

a. maatregelen tot regeling van de totale vangst en de verdeling daarvan over de lid-staten;

b. dito maatregelen met betrekking tot de visserijactiviteit.

De Nederlandse delegatie heeft zich tijdens voormelde zitting vóór het evenbedoelde voorstel uitgesproken op grond van de navolgende overwegingen:

Zoals bekend mag worden verondersteld, gaat de stand van bepaalde vissoorten, zoals schelvis, kabeljauw en haring in sommige gebieden in ernstige mate achteruit, zulks wat de eerstgenoemde twee vissoorten betreft ondanks de gedurende de laatste jaren telkens stringenter gemaakte voorschriften met betrekking tot het gebruik van netten.

Aan ingrijpender maatregelen dan de tot dusverre getroffen valt derhalve niet te ontkomen.

Wat de haring betreft kwam een door de commissie tijdens haar zevende zitting ingestelde ad hoc studiegroep van biologen en economen tot de slotsom dat, wil van een herstel van de

haringstand in de Noordzee en het Skagerrak sprake zijn, de visserijintensiteit aldaar tot omstreeks de helft van het huidige niveau zou moeten worden teruggebracht.

Ter bereiking van dit doel werd door de leden van voormelde werkgroep unaniem de invoering van een stelsel van vangstquota het meest geëigende middel geacht.

Daar evenwel de commissie nog niet bevoegd is een daartoe strekkende aanbeveling te doen, werd besloten bij wijze van voorlopige voorziening de haringvisserij in de betrokken gebieden gedurende enige tijdvakken te doen verbieden, een maatregel welke de commissie ingevolge artikel 7, eerste lid, van het verdrag reeds kan nemen, doch welke verre ontoereikend moet worden geacht.

De ondergetekenden zijn, gelet op het vorenstaande, van mening dat het door de commissie gedane voorstel, zoals dat hierboven werd weergegeven, behoort te worden aanvaard.

Zij wijzen er in dit verband op, dat, zoals ook reeds in de aanhef werd aangeduid, Nederland zich te allen tijde aan een door de commissie aanbevolen quotering of andere maatregel van gelijke werking kan onttrekken, indien die maatregel voor de Nederlandse visserij onbillijk of anderszins onaanvaardbaar moet worden geacht.

De onderhavige verdragswijziging zal, evenals het Verdrag van 24 januari 1959, wat het Koninkrijk betreft slechts voor Nederland gelden.

De Minister van Landbouw en Visserij,
P. J. LARDINOIS.

De Minister van Buitenlandse Zaken a.i.,
DE JONG.